

२०७२ कार्तिक ०५ बिहीबार २२-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमी हौ सच्चा-सच्चा परवाना, जो अहिले महाज्योतिमा स्वाहा हुन्छौ, यो स्वाहा भएको
यादगार नै दीपावली हो।”

प्रश्न:- बाबाले आफ्नो बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ समाचार सुनाउनु भएको छ ?

उत्तर:- बाबाले सुनाउनु भएकोछ- तिमी आत्माहरू निर्वाणधामबाट कसरी आउँछौ र म कसरी
आउँछु। म को हुँ, के गर्छु, कसरी रामराज्य स्थापना गर्छु। कसरी तिमी बच्चाहरूलाई
रावणमाथि विजयी बनाउँछु। अहिले तिमी बच्चाहरूले यी सबै कुरालाई जान्दछौ। तिम्रो
ज्योति जागेको छ।

गीत:- तुम्हीं हो माता पिता.....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। आत्माहरूले यी शारीरिक कर्मेन्द्रियहरूबाट
गीत सुन्यौ। गीतमा पहिले त ठीक थियो। पछाडि फेरि भक्तिका शब्द थिए, तिम्रो चरणको धूलो हुँ।
बच्चाहरू चरणको धूलो कसरी हुन सक्छन्। यो गलत छ। बाबा बच्चाहरूलाई सही शब्द
सम्भाउनुहुन्छ। बाबा आउनुहुन्छ पनि वहाँबाट, जहाँबाट बच्चाहरू आउँछन्, त्यो हो निर्वाणधाम।
बच्चाहरूलाई सबै आउने समाचार त सुनाएँ। आफ्नो पनि सुनाएँ- म कसरी आउँछु, आएर के-के
गर्छु ? रामराज्य स्थापना गर्ने अर्थ हो रावणमाथि विजयी बनाउनु। बच्चाहरूले जान्दछन्- रामराज्य र
रावण राज्य यस पृथ्वीमा नै भनिन्छ। अब तिमी विश्वका मालिक बन्छौ। धर्ती, आकाश, सूर्य आदि
सबै तिम्रो हातमा आउँछ। त्यसैले भनिन्छ- रावण राज्य सारा विश्वमा र रामराज्य पनि सारा विश्वमा
छ। रावण राज्यमा कति करोड छन्, रामराज्यमा थोरै हुन्छन् फेरि विस्तारै-विस्तारै वृद्धि हुन्छन्।
रावण राज्यमा वृद्धि धेरै हुन्छ किनकि मनुष्य विकारी बन्छन्। रामराज्यमा हुन्छन् निर्विकारी।
मनुष्यहरूको नै कहानी हो। त्यसैले राम पनि बेहदको मालिक, रावण पनि बेहदको मालिक हुन्।
अहिले कति अनेक धर्म छन्। गायन गरिएको छ- अनेक धर्मको विनाश। बाबाले वृक्षमा पनि
सम्भाउनु भएको छ।

अब दशहरा मनाउँछन्, रावणलाई जलाउँछन्। यो हो हृदको जलाउनु। तिम्रो त हो बेहदको कुरा।
रावणलाई पनि केवल भारतवासीले नै जलाउँछन्, विदेशमा पनि जहाँ-जहाँ भारतवासी धेरै छन् वहाँ
पनि जलाउँछन्। त्यो हो हृदको दशहरा। देखाउँछन्- लंकामा रावणले राज्य गर्थ्यो, सीतालाई हरेर
लंकामा लग्यो। यो भयो हृदको कुरा। बाबा भन्नुहुन्छ- सारा विश्वमा रावणको राज्य छ। रामराज्य
अहिले छैन। राम राज्य अर्थात् ईश्वरको स्थापना गरेको राज्य। सत्ययुगलाई भनिन्छ रामराज्य। माला
जफ्छन्, रघुपति राघव राजा राम भन्छन् तर राजा रामलाई जप्दैन्, जसले सारा विश्वको सेवा
गर्नुहुन्छ, उहाँको माला जफ्छन्।

भारतवासी दशहरापछि फेरि दीपावली मनाउँछन्। दीपावली किन मनाउँछन् ? किनकि देवताहरूको
राज्याभिषेक हुन्छ। राज्याभिषेकमा बत्ती आदि धेरै जलाउँछन्। एक त राज्याभिषेक, अर्को फेरि
भनिन्छ घर-घरमा दीपावली। हरेक आत्माको ज्योति बल्छ। अहिले सबै आत्माहरूको ज्योति निम्न
लागेको छ। कलियुग अर्थात् अँध्यारो। अँध्यारो मतलब भक्तिमार्ग। भक्ति गर्दा-गर्दा ज्योति कम हुन्छ।
बाँकी त्यो दीपावली त नक्कली हो। यस्तो होइन, राज्याभिषेक हुन्छ त्यसैले पटका पड्काउँछन्।

२०७२ कार्तिक ०५ बिहीबार २२-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दीपावलीमा लक्ष्मीलाई बोलाउँछन्, पूजा गर्छन्। यो उत्सव हो भक्तिमार्गको। जो राजा तख्तमा बस्छन्, उनको राज्याभिषेक दिवस धुमधामसँग मनाइन्छ। यी सबै हुन् हदका। अब त बेहदको विनाश, सत्य-सत्य दशहरा हुनु छ। बाबा आउनुभएको छ— सबैको ज्योति बाल्न। मनुष्यले सम्भन्छन्— हाम्रो ज्योति महाज्योतिसँग मिल्छ। ब्रह्म समाजीहरूको मन्दिरमा सदैव दियो बाल्छन्। सम्भन्छन्— जसरी परवाना ज्योतिमा घुम्दै स्वाहा हुन्छन् त्यसैगरी हाम्रो पनि आत्मा अब महाज्योतिमा मिल्छ। यसमा दृष्टान्त बनाइएको छ। अहिले तिमी हौ आधाकल्पको आशिक। तिमी आएर एक माशुकमा स्वाहा भएका छौ, जल्ने त कुरा होइन। जसरी ती आशिक-माशुक एक-अर्कामा आशिक हुन्छन्। यहाँ उहाँ एकै माशुक हुनुहुन्छ, बाँकी सबै हुन् आशिकहरू। आशिकहरूले उहाँ माशुकलाई भक्तिमार्गमा याद गरिरहन्छन्। माशुक, हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरमा बलि चढ्छौं। हजुर सिवाय हामीले कसैलाई पनि याद गर्ने छैनौं। यो तिम्रो शारीरिक लभ होइन। ती आशिक-माशुकको शारीरिक लभ हुन्छ। केवल एक-दुईलाई हेरिरहन्छन्, देखासाथ मानौं तृप्त हुन्छन्। यहाँ त एक माशुक हुनुहुन्छ बाँकी सबै हुन् आशिक। सबैले बाबालाई याद गर्छन्। हुन त कोही नेचर आदिलाई पनि मान्छन्। फेरि पनि ओ गड, हे भगवान्! मुखबाट अवश्य निक्लिन्छ। सबैले उहाँलाई बोलाउँछन्, हाम्रो दुःख दूर गर्नुहोस्। भक्तिमार्गमा त धेरै आशिक-माशुक हुन्छन्, कोही कसको आशिक, कोही कसको आशिक। हनुमानका कति आशिक होलान्? सबै आफ्नो-आफ्नो माशुकको चित्र बनाएर फेरि आपसमा बसेर उनको पूजा गर्छन्। पूजा गरेर फेरि आशिकलाई डुबाइदिन्छन्। अर्थ केही पनि निक्लिदैन। यहाँ त्यो कुरा छैन। यहाँ तिम्रो माशुक सदा गोरो हुनुहुन्छ, कहिल्यै कालो बन्नुहुन्न। बाबा यात्री आएर सबैलाई गोरो बनाउनुहुन्छ। तिमी पनि यात्री हौं नि। दूरदेशबाट आएर यहाँ पार्ट खेल्छौ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बुझ्दछौ। अहिले तिमी त्रिकालदर्शी बनेका छौ। रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ त्यसैले तिमी भयौ त्रिकालदर्शी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। जसरी जगद्गुरु आदिलाई पनि टाइटल मिल्छ नि। तिमीलाई यो टाइटल मिल्छ। तिमीलाई सबैभन्दा राम्रो टाइटल मिल्छ स्वदर्शन चक्रधारी। तिमी ब्राह्मणहरू नै स्वदर्शन चक्रधारी हौ या शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ? (शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ) हो, किनकि स्वदर्शन चक्रधारी आत्मा हो नि— शरीरसँग। बाबा पनि यिनमा आएर सम्भाउनुहुन्छ। शिवबाबा स्वदर्शन चक्रधारी नहुने हो भने तिमीलाई कसरी बनाउनुहुन्छ। उहाँ सबैभन्दा सुप्रीम, उच्चभन्दा उच्च आत्मा हुनुहुन्छ। देहलाई कहाँ भनिन्छ र! उहाँ सुप्रीम बाबा नै आएर तिमीलाई सुप्रीम बनाउनुहुन्छ। स्वदर्शन चक्रधारी आत्माहरू सिवाय कोही बन्न सक्दैन। कुन आत्माहरू? जो ब्राह्मण धर्ममा छन्। जब शूद्र धर्ममा थिए, तब जान्दैनथे। अब बाबाद्वारा तिमीले जानेका छौ। कति राम्रा-राम्रा कुरा छन्। तिमीले नै सुन्छौ र खुशी हुन्छौ। बाहिरकाले यो सुने भने आश्चर्य मान्छन्, ओहो! यो त धेरै उच्च ज्ञान हो। तिमी पनि यस्तै स्वदर्शन चक्रधारी बन्यौ भने फेरि चक्रवर्ती राजा विश्वको मालिक बन्छौ। यहाँबाट बाहिर गयो, समाप्त। माया यति बहादुर छ, यहाँको यहाँ रहन्छ। जसरी गर्भमा बच्चा प्रतिज्ञा गरेर निक्लिन्छ फेरि पनि वहाँको वहाँ रहन्छ। तिमी प्रदर्शनी आदिमा सम्भाउँछौ, राम्रो-राम्रो धेरैले भन्छन्। ज्ञान धेरै राम्रो छ, म यस्तो पुरुषार्थ गर्नेछु, यो गर्नेछु.....। बाहिर निक्ल्यो, वहाँको वहाँ रहन्छ। तर फेरि पनि केही न केही असर रहन्छ। यस्तो होइन, ऊ फेरि आउँदैन। वृक्षको वृद्धि हुँदै जान्छ। वृक्ष वृद्धि हुन्छ उसले फेरि सबैलाई खिच्छ। अहिले त यो हो रौरव नर्क। गरुड पुराणमा पनि यस्तो-यस्तो रोचक कुरा लेखेका छन्, जुन मनुष्यहरूलाई

२०७२ कार्तिक ०५ बिहीबार २२-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सुनाउँछन् ताकि केही डर रहोस् । त्यहीँबाट निस्केको हो— मनुष्य सर्प बिच्छी आदि बन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई विषय वैतरणी नदीबाट निकालेर क्षीरसागरमा पठाइदिन्छु । वास्तवमा तिमी शान्तिधामका निवासी थियौ । फेरि सुखधाममा पार्ट खेलन आयौ । अब फेरि हामी जान्छौँ शान्तिधाम र सुखधाम । यो धाम त याद गर्छौँ नि । गायन पनि गर्छन्— तिमी माता-पिता..... त्यो अपार सुख त हुन्छ नै सत्ययुगमा । अहिले हो संगम । यहाँ अन्त्यमा त्राहि-त्राहि गर्छन् किनकि अति दुःख हुन्छ । फेरि सत्ययुगमा अति सुख हुन्छ । अति सुख र अति दुःखको यो खेल बनेको छ । विष्णु अवतार पनि देखाउँछन् । लक्ष्मी-नारायणको जोडा मानौँ माथिबाट आउँछन् । अब माथिबाट शरीरधारी कोही कहाँ आउँछ र ! माथिबाट हरेक आत्मा आउँछ । तर ईश्वरको अवतरण धेरै विचित्र छ, उहाँ नै आएर सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनुहुन्छ । उहाँको त्योहार शिवजयन्ती मनाउँछन् । यदि परमपिता परमात्मा शिव नै मुक्ति-जीवनमुक्तिको वर्सा दिनुहुन्छ भन्ने थाहा भएको भए फेरि सारा विश्वमा परमपिताको मात्र त्योहार मनाउँथे । बेहदको बाबाको यादगार मनाउँछन् तब, जब बुझ्नेछन्— शिवबाबा नै मुक्तिदाता, गाइड हुनुहुन्छ । उहाँको जन्म हुन्छ नै भारतमा । शिवजयन्ती पनि भारतवर्षमा नै मनाउँछन् । तर पूरा परिचय छैन त्यसैले बिदा पनि गर्दैनन् । जो बाबा सर्वको सद्गति गर्नेवाला, उहाँको जन्मभूमि जहाँ आएर अलौकिक कर्तव्य गर्नुहुन्छ, उहाँको जन्म दिन र तीर्थ यात्रा त धेरै मनाउनुपर्छ । तिम्रो यादगार मन्दिर पनि यहाँ नै छ । तर कसैलाई थाहा छैन— शिवबाबा नै आएर मुक्तिदाता, गाइड बन्नुहुन्छ । सबैले भन्दछन्— सबै दुःखबाट छुटाएर सुखधाममा लैजानुहोस् तर बुझ्दैनन् । भारत धेरै उच्चभन्दा उच्च खण्ड हो । भारतको महिमा अपरमअपार गायन गरिएको छ । यहाँ नै शिवबाबाको जन्म हुन्छ, उहाँलाई कसैले मान्दैनन् । छाप बनाउँदैनन् । अरूको त धेरै बनाइरहन्छन् । अब कसरी सम्झाउने, जसले गर्दा उहाँको महत्त्व सबैलाई थाहा होस् । बेलायतमा पनि संन्यासी आदि गएर भारतको प्राचीन योग सिकाउँछन्, जब तिमीले यो राजयोग बताउँछौ तब तिम्रो धेरै नाम हुन्छ । भन, राजयोग कसले सिकाएको थियो, यो कसैलाई थाहा छैन । कृष्णले पनि हठयोग त सिकाएका होइनन् । यो हठयोग हो, संन्यासीहरूको । जो धेरै राम्रा पढे-लेखेका छन्, जसले आफूलाई दार्शनिक कहलाउँछन्, उनले यी कुरालाई बुझ्छन् र परिवर्तन होऊन् । उनले भनून्— हामीले पनि शास्त्र पढेका हौं, तर अब जो बाबा सुनाउनुहुन्छ त्यो राइट छ । बाँकी सबै हुन् गलत । त्यसैगरी यो पनि बुझ्छन्— वास्तवमा सर्वोच्च तीर्थ स्थान यो हो, जहाँ बाबा आउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यसलाई भनिन्छ— धर्म भूमि । यहाँ जति धर्मात्मा रहन्छन् उति अन्त कहीं छैनन् । तिमीले कति दान-पुण्य गर्छौ । बाबालाई चिनेर, तन-मन-धन सबै यस सेवामा लगाइदिन्छौ । बाबाले नै सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ । सबैलाई दुःखबाट छुटाउनु हुन्छ । अन्य धर्म स्थापक कसैले दुःखबाट छुटाउँदैनन् । उनका अनुयायीहरू त आउँछन् नै उनको पछाडि । नम्बरवार सबैले पार्ट खेलन आउँछन् । पार्ट खेल्दा-खेल्दा तमोप्रधान बन्छन् । फेरि बाबा आएर सतोप्रधान बनाउनुहुन्छ । त्यसैले यो भारत कति महान् तीर्थ हो । भारत सबैभन्दा नम्बरवन उच्च भूमि हो । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो यो जन्मभूमि हो । म आएर सबैको सद्गति गर्छु । सृष्टिलाई स्वर्ग बनाइदिन्छु ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबा स्वर्गको मालिक बनाउन आउनुभएको छ । यस्तो बाबालाई धेरै प्यारले याद गर । तिमीलाई देखेर अरूले पनि यस्तै कर्म गर्छन् । यसलाई नै भनिन्छ— अलौकिक दिव्य कर्म । यस्तो नसम्भक्त कसैले चिन्दैनन् । यस्ता निक्किलिन्छन् जसले तिम्रो यो चित्र पनि लिन्छन् । राम्रो-

२०७२ कार्तिक ०५ बिहीबार २२-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन राम्रो चित्र बनायौ भने पानी जहाज भरेर लैजान्छन् । जहाज जहाँ-जहाँ खडा रहन्छ वहाँ यो चित्र लगाइदिन्छन् । तिम्रो धेरै सेवा हुनु छ । धेरै उदारचित्त, हुण्डी भर्ने सांवलशाह पनि निक्लिन्छन् जसले यस्तो काम गर्नेछन् ताकि सबैलाई थाहा होस्— उहाँ को हुनुहुन्छ ? जो यस पुरानो दुनियाँलाई बदलेर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । तिम्रो पनि पहिले तुच्छ बुद्धि थियो, अहिले तिमी कति स्वच्छ बुद्धि बनेका छौ । जान्दछौ— हामी यस ज्ञान र योगबलद्वारा विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौं । बाँकी सबै मुक्तिधाममा जान्छन् । तिमी पनि अधिकारी बन्नु छ । बेहदका बाबाका बच्चाहरू हौ नि । शक्ति मिल्छ यादद्वारा । बाबालाई विश्व अलमाइटी अथोरिटी भनिन्छ । सबै वेद-शास्त्रहरूको सार बताउनुहुन्छ । त्यसैले बच्चाहरूलाई कति उमंग रहनुपर्छ, सेवाको । मुखबाट ज्ञान रत्नहरू सिवाय अरू केही ननिक्लोस् । तिमी हरेक रूप-वसन्त हौ । तिमीले देख्दछौ— सारा दुनियाँ हराभरा बन्छ । सबैथोक नयाँ, वहाँ दुःखको नाम हुँदैन । पाँच तत्त्व पनि तिम्रो सेवामा हाजिर रहन्छन्, अहिले नोक्सान गर्छन् किनकि मनुष्य लायक छैनन् । बाबा अहिले लायक बनाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रूप-वसन्त बनेर मुखबाट सदैव ज्ञान रत्न नै निकाल्नु छ । सेवाको उमंगमा रहनु छ । यादमा रहेर सबैलाई बाबाको याद दिलाउनु— यही दिव्य अलौकिक कार्य गर्नु छ ।
- २) सच्चा-सच्चा आशिक बनेर एक माशुकमा स्वाहा हुनु छ अर्थात् बलि चढ्नु छ, अनि मात्र सच्चा दीपावली हुन्छ ।

वरदानः— पवित्रताको शक्तिद्वारा सदा सुखको संसारमा रहने बेगमपुरको बादशाह भव

सुख-शान्तिको आधार पवित्रता हो । जो बच्चाहरू मन-वचन-कर्म सबैमा पवित्र बन्छन् उनीहरू नै हाइनेस र होलीनेस हुन्छन् । जहाँ पवित्रताको शक्ति हुन्छ, वहाँ सुख शान्ति स्वतः हुन्छ । पवित्रता सुख-शान्तिको माता हो । पवित्र आत्माहरू कहिल्यै पनि उदास हुन सक्दैनन् । उनीहरू बेगमपुरको बादशाह हुन् । उनीहरूको ताज पनि न्यारा र तख्त पनि न्यारा हुन्छ । लाइटको ताज पवित्रताको नै निशानी हो ।

स्लोगनः— म आत्मा हुँ, शरीर होइन— यो चिन्तन गर्नु नै स्व-चिन्तन हो ।

✽ शब्दार्थः कोरोनेशन= राज्याभिषेक । हाइनेस= सर्वश्रेष्ठ । होलीनेस= परम पावन ।